

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmišljamo; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plašati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6v.

Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Puči, gledališko posojenje štev. 3.

Slavje Tebi, ki si nas kmete ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torker zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Stev. 1.

V Ptuj v nedeljo dne 2. januarja 1910.

XI. letnik.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Današnja številka obsega 4 strani priloge, skupaj torej 12 strani.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zdravo nam, novo leto!

V polni moči sveže mladosti liki krepkemu mladeniču nastopa novo leto in nam kliče: Pozabite, pozabite vse zlo, vso bedo in vso žalost preteklega časa, — vse mine, vse se giblje, vse hrepi naprej, naprej, vedno naprej za novimi, tajnokrasnimi cilji, za svetlimi vzori... Nekaj krasnega je ta večni napredek! Žalost potere naše srce in že mislimo, da je mrtvo, da nima življenja nobene vsebine in nobene vrednosti več za nas. Ali čas prihaja, čas zaceli vse rane, iz razvalin obupanja vsklijeje rožice novih nad, nove ljubezni, nove sreče... in ravno ob začetku novega leta, katero nam prinese bogve kakšna razočaranja, bogve koliko sreče in koliko grenkih solz, — ravno v začetku novega leta vrzemo vse preteklo zlo v morje pozabljaja. Iz novega bode delo pričeto, z novimi močmi in novim navdušenjem stopimo v boj, novo upanje nas okrepčaja... Kar je bilo, je preteklo! Bledi sanjariji in histerični bolniki naj jokajo za preteklimi dnevi; oni naj iščejo lepoto v teh „tempi passati“, — mi krepki, žilavi, zdravi možje pa odprimo oko v bodočnost in novo leto nam naj bode le mejni kamen, le odločilna točka za nove, še krepkejšje, še zmagovitejše boje!

Mislamo, da je to prava beseda, — za posameznika kakor za vso ljudstvo. Obupati ne smemo in kdor stopi na delo z mislijo, da tega dela ne bode mogel nikdar izvršiti, ta je že naprej izgubljen... Kam bi prišel kmet, ko bi bil črnogledec, ko bi vedno le na izgubo mislil, ko bi obupal?! Kmet ne sme imeti pogled nazaj obrnjen, temveč le naprej. On ne sme žalovati čez izgube preteklega leta, temveč

se mora le pripravljati za novo delo. Dobro ve kmet, da mu je zemljica dostikrat nevaležna, — a zato jo vendar ljubi in zato vendar ne obupa. Res, časi so taki, da je v bogemu kmetu dostikrat za obupati, — ali glavo po konci! Izgubljena posestva je pogumno delo zopet rešilo in le tisti, ki pustijo glavo viseti, ki se iz obupanja ndajo lenobi in pijači, le tisti propadajo... Zato še enkrat: Ne obupajmo! Ničesar se nam ne more zgoditi, dokler imamo zdravo pest in zdravo srce! Ničesar se nam ne more zgoditi, dokler odpremo v ranem jutru oči z veseljem, da pridemo zopet k delu, da imamo skrbi, da so izpolnjuje nad nami beseda sv. pisma: V potu svojega obraza si bodeš krun služil.

Malokateri posameznik se ozre s popolno zadovoljnostjo na preteklo leto. In tudi ljudstvo v splošnem nima nobenega vzroka, veseliti se preteklih dnij. Kakor krvava zarja zasvetela se je 1. 1909 nevarnost vojake in le v zadnjem trenutku je to morjenje preprečilo zvesto prijateljstvo sosedne Nemčije. Ali v kljub vladajočemu miru se ni ničesar za ljudstvo storilo. Zamanj so čakali delavni sloji na socialna zavarovanja, — zamanj so pričakovali po grozovitih umjih prizadeti kmetje na državno pomoč, — in kakor da bi se od slovenskih poslancev razrodili državni zbor iz kmetov norčeval, sklenil je v zadnjem trenutku kakor „božično darilo“ kmetom našo domačo živinorejo uničujoče pogodbe z Balkanom. Videli smo v preteklem letu, da niti eden slovenskih poslancev v gospodarskem oziru ni za ljudstvo delal. Videli smo, da so ti fini gospodje, izvoljeni od slovenskih kmetov in plačani na dan z 20. kronami iz krvavega davka, da so ti gospodje zasledovali svoje državi in ljudstvu škodljive cilje, na ljudstvo pozabili, to vzbog ljudstvo politično izdali in prodali... In tako res ni čuda, da bi se človeka tudi v tem oziru pripojilo obupanje in da bi vrgel vse proč s prepričanjem, da je vsako delo brezuspešno...

Ali ne! Tudi v politiki velja beseda: Ne obupati in glavo po konci!

Mi naprednjaki smo skozi celo leto tiho in mirno delali. Za svoje uspehe nismo zahtevali židovske reklame in mirno smo jih zabeležili. In šli smo, šli in računali. Čeprav ni ta obračun bogve kako bogat, eno pa lahko rečemo: napredovali smo in napredujemo še z vsakim dnevom! Nobena sila, nobena iaž, nobeno prilizovanje in proklinjanje nas ni zauglo premagati. Kakor valovi ob petini so se razbili nasprotniški napadi ob napredni naši stranki...

In zato nosimo glavo po konci! Kje je tista moč, ki bi nas premagala? Resnica in pravičnost sta nepremagljivi! Ko so velikega učenjaka Galileo Galileja španski inkvizitorji mčili, da bi preklical svoj znanstveni nauk o gibanju zemlje, je to telesno izmučen tudi proti svojemu prepričanju storil. Ali na smrtni svoji postelji je v svetem svojem ponosu zaklical veselo besedo: E pour si muove — in zemlja se vendar giblje... Res je, res, in vse obrekovanje, vse nasilstvo, vse veleizdajniško hujskanje, vsa zloraba svete vere ne pomaga čez to dejstvo: svet gre naprej — ljudstvo postaja z vsakim dnevom bolj izobraženo, bolj izučeno, bolj prosto v mišljenju in v svojem nastopanju... Časi so minili, ko se je prosto misleče ljudi na grmadah žive sežigalo, — časi so pretekli, ko je bil kmet le suženj samostanov in plemenitazov, — časi so minili... In minili bodo tudi časi, ko vodijo naše ljudstvo brezmejne hujskači in oderuhi, pretekli bodo časi duševnega suženstva, v katerih se žalibog danes še tako mnogokrat nahajamo.

Tako te pozdravljamo, ti novo leto! Pogumni junaki, bojevniki svete vojske za ljudsko pravo stopamo na plan. Leto za letom mine, ali prišlo bode novo leto, ki prinese tudi naprednemu ljudstvu zaželjeno zmago!

Zdravo nam, ti krasno novo leto!

Polhovke — živio!

Ljubi „Stajerc“!

Nikar ne zameri, da se v začetku mojega pisma malo pridušam! Pa je že tako, — feji, čik! — in veš kaj, ti sakraboški „Stajerc“? Vsa tvoja politika je eno figo vredna! Povej kar hočeš, res je pa le: vsa tvoja politika je figo vredna! Ti „Stajerc“ se poteguješ zato, da bi bile glave jasne, da bi ljudje mislili priče, da bi se izobraževali, da bi bili odprte glave, sploh z eno besedo: da bi imeli kaj notri v svojih buticah! Vidiš, in zato je vsa tvoja politika figo vredna. Kajti to mi moraš priznati, da se prav nič ne vidi, kaj ima kdo v glavi. Eden ima slamo, drug rezanico, tretji močgane, četrti vodo, peti pamet, deseti kurj dr... holt, to pa ne smem izgovoriti, če ne bo ljubljanska „Sloga“ takoj zopet pisala, da smo grozno surovi in neotesani. Torej resnica je, da sosed nič ne ve, kaj ima ta ali oni v svoji laterni! Ali učaj veš, zakaj je tvoja politika figo vredna? Ti delaš, ljubi „Stajerc“, za pamet v glavi, ki jo živ krist ne vidi. Takšno delo je po mojem mnenju nepotrebno. Kajti vsajboje se tisti goji, ki imajo slamo v buti, le povprašaj v laozobih.

Veš, dragi moj „Stajerc“, pravilo v Puči — pardon, v nekem gospodje šindarji in dohtarji in mežnarji v Ptuj! — so pa veliko bolj pametni. Tem gospodom je predrugo vse eno, kaj ima kdo v svoj „laosajski“ Pravojo, da so v neki prevajali glavo čisto laozarske letjige in Spu-

dlerjeve pesni najdi in dotičnik je bil celo hofrat; pri drugemu pravku je prihajala pamet skozi nos; kadar se je vseknil, imel je še debeli kupček pameti v „šajnotihelnu“. Zatorej, pravijo pravki, je čisto vse eno, kaj ima kdo v glavi; važno, res važno je le to, kaj ima kdo na glavi!

Vidiš, „Stajerc“, ti, ki se vedno tako prebrisanega delaš, na to pa nisi mislil. Jaz pa sem sedel zadnjič v prajskem „narodnem domu“, ko so ravno preredevali vprašanje, kaj naj človek, ki je Slovenec, ki tudi ve, da je Slovenec, ki pije in je in čuti kot Slovenec, na zgoranjem delu svojega telesa, ki mu pravimo glavo, nosi.

Bil je velik dirindaj v „narodnem domu“. Vse je mrgolelo kakor črvi v starem kvargeljnu, vsi so hoteli govoriti in predlagati, kakor na čeljskem sejumu, da me je skoraj strah postalo. Ali vedel sem, da bodejo le kaj pazetnega izstihali, zanesel sem se nanje, na te modrijane, ki me še nikdar razočarali niso... In res, eden je rekel: Ne vpijte tako, da vas „Stajerc“ ne sliši! In šel je bilo vse tiho... Potem so pričeli razmotrivati semtertja, kaj naj ptujski Slovenci na glavo dajo... Prvi je vstal dr. Jurčič in je rekel: „Jaz sem za cilindar in sicer iz sledečih tehniških vzrokov: prvič je cilindar znamenje kulture in če svojo kulturo že drugače ne moremo izkazati, jo bomo na ta način; drugič nosijo delikati ljudje splošno cilindar in jaz kot namestnik občinske „glavarja“ — „holt“, je zavpil nekdo, „aj niste več namestnik glavarja“ — — „Pa res, pa res“, — Jurčič se je prijel za čelo — „vzajemno torej svoj predlog

nazaj. Vrag po cilindrih“... Medtem pa je prišel negotovega koraka dr. Brumen in je prosil za besedo: „Veste kaj, fantje, jaz bom predlagal“ — (v ozadju se sliši: Kaj boš ti predlagal?) — „Kaj? Jaz sem liberalac in moj najboljši klient je minorit Vavpotič! Jaz predlagam, da sploh nič na glavi ne nosimo; to bode demonstracija!“ (Zopet zavpije nekdo v ozadju: Kaj pa ta plešati?) „Ta plešati pa naj si pokrijejo glavo z mojimi akti“ — Veliki šunder. Nekdo zavpije: „Brumen, tudi ta predlog zgubiš!“ Jezno pogleda dohtar okoli; ali ker je kratkoviden, ne opazi, da je lastni njegov štrbar to zaklical. Prišli so še razni drugi gospodje s svojimi predlogi. Eden je predlagal turban. Ali neka navzoča prvakinja je zaklicala: „Ne, to pa že ne, potem bi se možki še pri ženskah turških šeg navadili; za Vavpotiča bi bilo to prav nevarno“... Končno stopi naš vedno trezni abstinent Zelenik na govorniški oder, se popraska po svoji pleši in pravi: „Gospoda! Gospoda moja! Jaz sem proti Brumenovemu predlogu, ker sem plešast. V sv. Urbanu ne poznamo cilindrov, zato sem tudi proti temu predlogu. Turban bi mi na vsak način dober pasal. Tak bi bil, kakor Turk pri „tobak-trafiki“. Ali tudi s tem ni nič. Zato pa mi je prišla pri zadnjem firkeclu vinčka dobra misel. Gospoda moja! Dobra, zelo dobra misel mi je prišla! Veste, kaj bomo nosili na glavi v znamenje našega slovenstva? Vinski trohtar! Ja, ja, vinski trilateral trohtar“ — — Ropot in višje, nekdo je vprašal, če sme z možnarji streljati, Zelenika so na ramena vzdignili,

Politični pregled.

Politični položaj v splošnem je zdaj zelo prijazna oblička. Ali vkljub temu se kuhajo natiboma težke stvari. Glavna stvar je zdaj jugoslovanski minister, za katerega so slovenski poslanci svoje volilce izdali. Mi smo na vsak način nasprotniki tega ministerstva, ker bi od njega slovensko ljudstvo prav nič ne imelo in ker politika ni zato tukaj, da bi posamezne častihlepne na konja spravila... Na Ogrskem gre Košutova zvezda vedno bolj proti zabodu. Rešitev grozno zmešanega položaja je prevzel zdaj Lukase. Glavno vprašanje na Ogrskem je samostojna banka in splošna ter enaka volilna pravica. Zadnja se bode morala uresničiti!

Štajerski deželni zbor je šele nekaj dni skupaj, ali imel je že svoje razburjene prizore. Ni čuda, dežela je pred deficitom, ki mora tudi najmirnejše duhovno pokonci spraviti. Mi smo sicer prepričani, da tega deficita ni deželna uprava kriva, marveč le država, ki je desetletja sem vedno več davkov iz ljudstva izprašala, za deželo pa nič storila. Ko bi se slovanska obstrukcija v državni zbornici ne vršila, bi ta tudi že kaj o saniranju deželnih financ storila. Zdaj se skoraj vse kronovine pred deficitom. Glavni boj v štajerskem deželnem zboru se vrši danes. Gre se namreč za nameravano zvišanje deželne doklade na pivo. Ne vemo, kako bode stvar končala, ali vse prebivalstvo jo pričakuje z nepetostjo. Kar se tiče dosedanjih pravzaprav deželnega zbora, je poleg Ornirovega govora o železniškem vprašanju (katerega prinašamo v posebnem členu) govor nemškega poslanca Grosswanga zanimiv, ki je prav hudo okrcal slabosti razdelitve podpor po umjih prizadetim. Klerikalni debant Pischig je prišel na ta govor neramno zavijati, a jo je pošteno skupil. Čudno, da se klerikalci vedno za aleparije zavzemajo.

Zadnje poročila. Pomeni se, da se je sklepanje o zvišanju deželne doklade na pivo za sedaj zavleklo. Pobilalo se bode torej kakor do sedaj le 2 K doklade. Zvišanje se bode šele predlagalo, kadar se bodejo pivovarne in krčmarji od posledice janskega bojkota na pivo ozdravili. Torej — ljudska zahteva je zmagala!

Proti davku na kisle vode. Posl. Marckhl predložil je v državni zbornici zahtevo podjetij za dobavo mineralne vode Rogaške-Slatina, Gleichenberg, Preblau in Radein proti nameravanemu davku.

Koroški deželni zbor stopi sredi prosinca meseca na kratko zasedanje skupaj. Tozadnji odseki se bodejo že preje sešli in bodejo zlasti obravnavali o spremembi občinskega reda in občinskega volilnega reda.

Tržaški škof dr. Nagel bode baje na Dunaj na mesto škofa Marschalla prišel. Le-ta bo sploh od svoje visoke službe odstopiti. Nakopal si je namreč mnogo sovražnikov, ker ni hotel zahtevam češke politike ustreči.

Vojaške zadeve. Vojna uprava namerava predložiti obema drž. zbornicama novo vojno postavbo že to spomlad. Torej bi bilo uresničenje dveletne vojaške službe in zvišanje števila rekrutov v največji bližini. Seveda je še vpraša-

a neprevidno so ga vrgli pri temu pod sodeček pive; bil je tako ginjen, da ni več ostal...

V splošni razburjenosti pa prinese pismo naša pis-mo. Vse je močalo, žnidar Vesjak pa je skočil na stol in zavpil: „Naš dr. Kodermann iz Celja je pisal! Hotel je pismo brati, ali čenjanje je težje kakor komandiranje pri „krigeriji“. Zato mi je vzel nekdo pismo iz rok in je bral: „Rojaki! Iz Celja pozdravi! Rojaki! Vsak Slo-vencec nosi polhovo kapo! Ta polhova kapo, ki mora iti čez ušesa, je znamenje našega rodoljubja! Polhovka nad vse! Rojaki v Ptuj! Nosite vsi polhovke! To pa ne samo zato, ker s tem demonstrirate, marveč tudi zato, ker potem lepše izgledate. S polhovo kučmo na glavi ste namreč natanko takšni, kakor tisti reklamni Čerke, ki ponuja „Zacherlin“. Bog živi Čerke in rodoljubje in „Zacherlin“ in polhovke! Vaš dr. Kodermann. NB. Najboljše polhovke klobuze dobite pri Kočevarjih...“

Vidiš, dragi moj „Štajerc“! Od tega časa sem no-sijo ptujski prava polhovke. S tem so dokazali svojo politično zrelost. Ti pa gledaš le na to, kar ima človek v glavi...

Zato pa, moj ljubi „Štajerc“, vaa tvoja politika — fej čik! — ni dosti vredna. Kviti za praveke velja be-seca:

„Kar na glavi, ne v glavi ima,
to mož slovenski velja!“

Poboljšaj se, „Štajerc“!

Tvoj ponižni Tebničmar.

nje, če bosta zbornici postavbo sprejeli. Vojna uprava boče že prihodnji nabor (april-maja) po novi postavi izvršiti.

Revolucija je izbruhnila v amerikanški državi Nicaragua. Pri bojih pri Sami je baje čez 900 mož smrt našlo. Več kot 2000 mož je bilo ranjenih. Uporniki so zmagali nad vlado in jih baje tudi vlada združenih držav Sev. Amerike podpira.

Politični umor. V Petersburgu so zvalili revolucionarji šefa politične policije Karpova v neko sobo in ga tam umorili. Pod njegovim sedežem se je namreč razstrelil peklenški stroj, ki je Karpova v kose raztrgal. — Korejska protijaponska stranka pa je izvršila napad na minis-terstvskega predsednika Yi, ki je bil ranjen.

Rumunska zbornica sprejela je od nas že sklenjeno trgovinsko pogodbo z našo državo o veliko večino. Razumljivo, kajti od te pogodbe bode le Rumunska dobiček imela.

Zopet politični atentat. Iz Shangheija se po-roča, da je neki južno-kitajski zarotnik napadel kitajskega princ-regenta in ga z bodalov v tre-buhu ranil. Rana ni nevarna. Morila so vjeli.

Dunaj—Spljet.

Velevažna železniška vprašanja.

Zasedanje štajerskega deželnega zbora pri-čelo je z velevažnim, temeljitim govorom vrlga našega poslanca Jos. Orniga. Pri razpravi o vzhodno-štajerskih železniških vprašanjih porabil je Orni to priliko in naslikal z velikimi čr-tami glavno potrebo na polja južno-avstrij-skih železnic. Njegov govor je bil velezanimiv in je napravil izredno globoki vtis na vse po-salnce. Vse stranke, celo zagriženi prvaki libe-ralne kakor klerikalne stranke, so se poklonili temu govoru in vsa zbornica mu je živahno ploskala. Gre se pa tudi za dalekosežni načrt, ki ima odpreti laši štajerski domovini vse duri. Gre se za neposredno zvezo Dunaja z Dalmacijo (s Spljetom-Spalato), ki bi bila naravnost nenečljivega pomena za naše pokrajine. Govorili bomo o celi tej zadevi še obširneje. Za danes naj objavimo le poglobitve točke iz tega važnega Ornirovega govora.

Poslanec Orni je govoril približno tako-le:

„Predlog poslanca Franz, vlado opozoriti, da naj sprejme zgradbo železnice Feldbach-Gleichenberg-Radgona v svoj program, je zelo pohleven. Kajti priporočena proga Fel-dbach-Radgona je le kos velike bo-doče proge Dunaj-Spljet... Govor-nik gotovo noče nikomur kaj očitati. Krivda ne zadene toliko sedanjí štajerski deželni zbor, marveč le način izpeljave štajerskih železniških zgradb. Tukaj primanjkuje vsakega pravega sistema... Omenjeno železnico se ne sme smatrati za lokalno železnico z isto-kom v Radgoni. Kot zastopnik mest in trgov Ptuj, Ormož, Ljutomer, Sv. Lenart, Breg, Ro-gatec in Rogaška Slatina mora govornik izraziti razburjenost, ki se je pokazala na njego-vih volilnih shodih zaradi desetletja dol-gega preprečanja te glavne želez-nice. Te pokrajine so v resnici pozabljene dežele na Štajerskem, ki so popol-noma odrezane od prometa. Ni čuda, da se po-tem kmetsko prebivalstvo od gotove strani h klicu „Proč od Gradca“ zapeljuje. Govornik pa noče, da bi kmetje takemu bujskanju sledili. In zato se zavzema za to železnico, da ne od-tuji prebivalstvo svojega okraja mestu Gradec (splošno pritrdjevanje). Kajti omenjene pokrajine bi imele veliki pomen za aprovisionira-nje mesta Gradec. Danes zamorejo v teh pokrajinah kmetijske pridelke le po najnižih cenah oddajati... Ta železnica je bila sicer že v 60. in 70. letih zrela in ko bi ne bil prišel veliki polom leta 1873, potem bi imela Štajerska že davno vele-važno konkurenčno železnico pro-ti južni železnici. Mi delamo proti južni železnici papirnate resolucije, v drugi vrsti pa zidamo zanjo eno podporno železnico za drugo. Govornik našteje 14 takih podpornih železnic na desni in levi južne železnice proge. Deloma so to lokalne, deloma državne železnice. Ali

krono se je štajerski železniški politiki posadilo, ko se je z našo pomočjo napravilo nižjeavstrijsko zvezo z Maria-Zellom in Gusswerkorn. Šta-jerska pa misli šele danes na zgradbo take že-leznice, ki je Maria-Zell za Štajersko v gospo-darskem oziru že izgubljeni kraj. Ravno tako nam bode šla po zgradbi železniške proge Fried-berg-Aspang vzhodna Štajerska trgov-ska izgubljena, ker smo mi v svoji po-blevnosti samo zahtevali, da se izžida proga Gleisdorf-Hartberg šele po dokončani „Wechsel“-železnici... Govornik pripoveduje zanimivo do-godbico, ki se mu je v železniškem minist-terstvu pripetila. Neki visoki uradnik mu (Ornigu) je rekel: „Mi smo za vsaki pametni železniški projekt, ali vi Štajerci pridete vedno le z malimi koščki železnic, brez vsake zveze. Glavne železnice ni Štajerska nikdar zahteva-la“. Te besede se je Orni k srcu vzel. In zato pravi: Nameravana železniška proga se ne glasi Feldbach-Rad-gona, temveč Dunaj-Spljet... Šta-jerska je danes takorekoč obkrožena od železnic, ki jih je gradila Ogrska ob zahodni svoji meji, in od nove taverske železnice na drugi strani. Kot dokaz, kako vredna bi bila nova proga Dunaj-Spljet, omeni govornik, da se danes za vožnjo od Gradca v Spljet z železnico in barko okroglo 30 ur rabi. Na novo nameravani progi pa bi se rabilo le polovico časa. Pred nekaterimi leti nam je dal že dr. Derschatta migljaj, ko nam je v pogodbi z Ogrsko v Ru-dolfovem zvezo s Hrvaško zagotovil. Mi se pa zato nismo brigali. Država pa gradi medtem proge v Galiciji in na Češkem. Vedno se sicer pravi, da ima Češka močno industrijo, ki na-pravi, da se železnice izplačajo. Z isto pravico pa lahko rečemo, da so železnice šele to industrijo naprejš spravile (Bra-vo, bravo!). Tudi naša štajerska dežela bi po-stala po pametnih železniških zgradbah krepejša in smodnejša za doklade. Država pa mora tudi za nas denarja imeti. Saj je ven-dar država povodom poddržavljenja in novih zgradb v zadnjih desetletjih skoraj 3.000 mili-jonev kron za druge dežele izdala!... Kako velikanska potreba bi bila omenjene proge za spodnjo Štajersko, kažejo visoke žrtve, katere so prinesli Ormož in Ljutomer za svoje proge in Maribor za progo Maribor-Wies. Tudi sv. Lenart, Ptuj, Rogatec in Brežice so prinesli le za projektno troške 50.000 K. Ali že 3 leta sem je neka peticijska neregla, ki se tiče želez-niške zgradbe Feldbach-Gleichenberg-Purkla-Ro-gatec-Brežice in ki se je oddala deželnemu od-boru v svrhu študija in čimhitrejšega poročila. Govornik prosi, da se naj na spodnje-štajerske dežele teh železnic ravno-tako ozira. Končno predlaga govornik, da naj se v predlog ustavi besede o železniški zvezi Sv. Lenart-Ptuj-Rogatec-Bre-žice. (Splošno pritrdjevanje in odobravanje).

Predlog g. Orniga je bil! sprejet. S tem je izvršil govornik pač koristno delo za spodnji Štajer, za katerega mu gre vsa hvala!

Dopisi.

Ptujška gora. Vojaško veteransko društvo na Ptujski gori in okolici želi kumici svoje za-stave, velec. gospej Orni kakor tudi njenemu soprogu g. županu Ornigu veselo novo leto! — Ptujška gora, dne 29. decembra 1909. Martin Šegula, načelnik društva.

Sv. Florian. Staro leto smo dokončali, pri-čne se zopet novo. Nismo navajeni pri nas, da bi koga v časopisu napadali, pa vendar, ko se prične novo leto, prosimo našega gospoda žup-nika Roškarija, da bi se malo bolje obnašal, ka-kor v pretečenem letu. Mož se je celo pretpa-val, kakor kaki fantalin. Ne bodemo te reci dalje razkladili; rimalimo, da se bodejo naš gospod župnik poboljšali; saj mošt je že zdar-nej miren v sodih... Prosit Neujahr!

Iz Rogatca. Zadnji „Narodni list“ klobasa nekaj iz našega kraja. Pravi, da so vsi njegovi dopisi iz Rogatca, „zadeli v sršeno gnezdo“ in da so „napravili celo Linhartu nervoznega...“ Kakor da bi se v Rogatcu sploh kdo zmenil za „Narodni list“! Kakšno moč imajo „narodnjaki“ Spindlerjeve vrste v našem kraju, to so pač iz-kazale vse dosedanje volitve. „Narodnjaška moč“